

Strona pozwana: Avanssur SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Saarbrücken — Wykładnia art. 21 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11) — Przedstawiciel wyznaczony do rozpatrywania i zaspokajania roszczeń — Doręczenie temu ostatniemu pozwu wniesionego przez poszkodowanego przeciwko zakładowi ubezpieczeń — Uregulowanie krajowe uzależniające skuteczność takiego doręczenia od wyraźnego udzielenia pełnomocnictwa do odbioru doręczeń — Bezpośrednia skuteczność wyżej wskazanego przepisu dyrektywy

Sentencja

- 1) Artykuł 21 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności powinien być interpretowany w ten sposób, że wśród wystarczających umocowań, jakimi powinien dysponować przedstawiciel wyznaczony do rozpatrywania i zaspokajania roszczeń, znajduje się upoważnienie tego przedstawiciela do skutecznego odbierania doręczeń sądowych koniecznych do wszczęcia postępowania o naprawę szkód wypadkowych przed właściwym sądem.
- 2) W okolicznościach takich jak okoliczności sprawy w postępowaniu głównym, w których przepisy krajowe przejęły brzmienie przepisów art. 21 ust. 5 dyrektywy 2009/103, sąd odsyłający ma obowiązek, z uwzględnieniem całego prawa krajowego i stosując metody wykładni uznane w tym prawie, dokonywać wykładni prawa krajowego w taki sposób, aby było ono zgodne z wykładnią nadaną tej dyrektywie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 3 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt — Szwecja) — postępowanie karne przeciwko Danielowi Lundbergowi

(Sprawa C-317/12) (¹)

(Transport drogowy — Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 — Obowiązek używania tachografu — Odstępstwa dla niehandlowego przewozu rzeczy — Pojęcie — Przewóz rzeczy dokonywany przez osobę fizyczną w ramach jej aktywności jako amatorskiego kierowcy wyścigowego w rajdach samochodowych w czasie wolnym, częściowo finansowanej dotacjami osób trzecich)

(2013/C 344/56)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strona w głównym postępowaniu karnym

Daniel Lundberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Svea Hovrätt — Wykładnia art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370, s. 8) i art. 3 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1) — Odstępstwo od obowiązku instalacji i używania tachografu w pojazdach o masie poniżej 7,5 tony — Niehandlowy przewóz rzeczy — Przewóz rzeczy dokonywany przez osobę fizyczną w ramach jej aktywności amatorskiego kierowcy wyścigowego w rajdach samochodowych w czasie wolnym, częściowo finansowanej przez sponsoring osób fizycznych lub przedsiębiorstw

Sentencja

Pojęcie „niehandlowego przewozu rzeczy” wymienione w art. 3 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono przewóz rzeczy dokonywany przez osobę fizyczną na własny rachunek i jedynie w ramach aktywności w czasie wolnym, jeżeli aktywność ta jest częściowo finansowana dotacjami osób trzecich a taki przewóz nie daje podstaw do wynagrodzenia.

(¹) Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — F. van der Helder, D. Farrington przeciwko College voor zorgverzekeringen

(Sprawa C-321/12) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 28 ust. 2 lit. b) — Świadczenia z ubezpieczenia zdrowotnego — Osoby uprawnione do emerytur w kilku krajach członkowskich — Miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Udzielanie świadczeń rzeczowych w państwie miejsca zamieszkania — Ciężar świadczeń — Państwo członkowskie, którego „ustawodawstwo” emeryt lub rencista podlegał najdłużej — Pojęcie)

(2013/C 344/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep